

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/181/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205283
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2517205283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v spore žalobcu: Y. G., nar. X.XX.XXXX, adresa E. Y. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Klamár, so sídlom Bratislava, Družstevná 5, proti žalovanému: Obec Tepličky, so sídlom Tepličky 57, IČO: 00 682 161, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hlohovec, Hollého 20, IČO: 47 256 371, o nahradenie prejavu vôle, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 32C/22/2018-188 zo dňa 18.4.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a vo výroku II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. V odôvodnení preskúmaného rozsudku súd uviedol, že žalobu žalobca odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, pričom dňa 3.7.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o uzatvorení budúcej zámennej zmluvy, predmetom ktorej bol v zmysle čl. II ods. 3 záväzok zmluvných strán uzavrieť v lehote do 30.6.2017 zámennú zmluvu, na základe ktorej mal žalobca previesť nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného a tento mal previesť na žalobcu vlastnícke právo k pozemku parcela KN-C č. 416/18 o výmere 349 m² a KN-C č. 435/6 o výmere 651 m², oboch zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. Y.. Podľa čl. IV ods. 1 sa strany sporu dohodli, že v prípade, ak sa nebude splnený záväzok podľa predchádzajúcej vety, tak v lehote 30 dní od márneho uplynutia lehoty dojednanej v čl. II ods. 3 zmluvy uzavrú zámennú zmluvu na nehnuteľnosti a iné pozemky vo vlastníctve žalovaného. Pre prípad, že si žalovaný nesplní ani povinnosť podľa čl. IV ods. 1 Zmluvy tak sa zaviazal v lehote 30 dní od márneho uplynutia lehoty uvedenej v predchádzajúcej vete, t.j. do 29.8.2017 uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej budú nehnuteľnosti za kúpnu cenu 15,- Eur za m². Žalobca uviedol, že keďže žalovaný si svoje povinnosti nesplnil, tak ho vyzval výzvou zo dňa 24.8.2017 k ich splneniu. Na predmetný list reagoval žalovaný, že nemá prostriedky na splnenie povinnosti zo zmluvy. Žalobca ďalej uviedol, že uznesením prijatým Obecným zastupiteľstvom žalovaného bolo schválené znenie budúcej zmluvy a bola schválená aj kúpna cena.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že 15.12.2014 nastúpila do funkcie nová starostka a o spore so žalobcom nemala žiadne informácie. Na 19.2.2015 bol naplánovaný súd, pričom nebolo možné sa v lehote dostať k dokumentácii prípadu. Stretli sa s protistranou a dohodli sa na zmieri. Následne

dňa 3.7.2015 uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve v dobrej viere vychádzajúc z predpokladu, že obec užíva pozemky žalobcu. Žalovaný dňa 10.10.2017 poslal list zástupcovi žalobcu, že zistil nové skutočnosti, ktoré preukazuje aj mapa, že obec pozemky neužíva, a teda nebola naplnená podstata pre uzatvorenie zmluvy. Žalovaný považuje konanie za nátlak. Žalobca už v roku 2004 musel vedieť, že na pozemku č. 196/1 sa nachádza len časť z cesty, ktorú užívajú občania. Podľa priloženej mapy vidno, že majitelia ostatných nehnuteľností sa zriekli časti svojich pozemkov a všetci užívajú cestu, aby sa dostali k nehnuteľnostiam. Žalobca mohol a môže svoje pozemky nerušene užívať. Žalovaný uviedol, že zmluvu chcel uzavrieť na základe vtedy dostupných informácií, ktoré mali, pričom novozistené informácie - z digitálnych máp zmenili podmienky, za ktorých obec chcela uzavrieť zmluvu. Za zistenia zmenených podmienok - žalovaný neužíva pozemky žalobcu a ani ich 25 rokov neužíval, nemá záujem uzavrieť zmluvu. Na základe uvedeného žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní bolo medzi stranami sporné, či možno spravodlivo žiadať, aby sa zmluva uzavrela vzhľadom na zmenu okolností v čase uzavretia zmluvy a neskôr, ktoré boli medzi stranami sporu známe. V konaní nebolo ani sporné, že pozemky, ktoré majú byť predmetom zmluvy, sú vo vlastníctve žalobcu. V konaní nebolo sporné ani uzavretie samotnej zmluvy o budúcej zmluve. Zo strany žalovaného bolo rozporované aj zverejnenie zmluvy v súlade s § 47a Občianskeho zákonníka, ako aj skutočnosť, že bod IV. ods. 2 zmluvy je odkladacou podmienkou a nie je súčasťou zámennej zmluvy. Zverejnenie zmluvy bolo preukázané žalobcom predložením výpisu na č.l. 164-167. Súd konštatoval, že žalovaný tiež napádal okolnosť, či bola predmetom schválenia zastupiteľstvom celá zmluva o budúcej zmluve. Súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania (výsluch svedkov aj vyjadrenie samotného žalovaného) mal preukázané, že bola predmetom schvaľovania celá zmluva.

5. Právne súd vec posúdil podľa hmotnoprávných ust. § 3 ods. 1, § 34, § 36 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 49a, § 50a ods. 1, 2, 3, § 489, § 489a ods. 1, § 588, § 611 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej len OZ), ako i ust. § 7 písm. a) a b) a § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

6. Súd prvej inštancie ako prvé posudzoval platnosť dojednanej zmluvy o budúcej zmluve, a to po jej jednotlivých častiach. Konštatoval, že v prvej časti bola zámenná zmluva dohodnutá platne, nakoľko presne vymedzovala predmet zámeny. Splnenia tejto časti zmluvy sa však žalobca nedomáhal. Žalobca sa domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaného ku kúpnej zmluve, ktorá bola dohodnutá až ako tretia zmluva s odkladacou (napíňanou) podmienkou v podobe márneho uplynutia lehoty na uzavretie zámennej zmluvy, ktorá bola dohodnutá v čl. IV ods. 1 zmluvy. Súd konštatoval, že zmluva o budúcej zmluve dohodnutá v čl. IV ods. 1 bola dohodnutá neplatne, nakoľko táto zmluva nie je dostatočne určitá (§ 37 ods. 1 OZ), keďže nie je zrejmé, aké pozemky žalovaného majú byť zamenené. V zmluve bol ako predmet zámeny uvedený ako „iné pozemky“, čo však je neurčité a zmluva s takýmto obsahom nemohla byť platne uzavretá. Súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/109/2004. Keďže nebol predmet zmluvy dostatočne v uvedenej časti vymedzený, súd dospel k záveru, že nebol platne dojednaný. Tu súd skúmal, či je platne dojednaná aj zmluva o budúcej zmluve v článku IV ods. 2, keďže vôbec existencia a vznik tejto časti zmluvy, je viazaná na realizáciu, resp. nesplnenie povinnosti uzavrieť zmluvu podľa čl. IV ods. 1. Zmluvy. Keďže zmluva o budúcej zmluve podľa článku IV ods. 1 zmluvy bola neplatne dojednaná a nemôže byť splnená, tak podľa názoru súdu ide o plnenie, ktoré závisí od splnenia nemožnej podmienky, a teda aj v tejto časti je zmluva neplatná, nakoľko je viazaná na splnenie nemožného - neplatného plnenia. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

7. Súd prvej inštancie vzhľadom na charakter veci sa zamerával aj na dokazovanie, či aj keby bola posúdená zmluva o budúcej kúpnej zmluve ako platná, možno spravodlivo požadovať od žalovaného, aby zmluvu uzavrel, a či táto bola uzavretá v súlade s dobrými mravmi. Tu bolo medzi stranami zásadný spor, keď žalobca tvrdil, že podmienky uzavretia zmluvy boli rovnaké, pričom žalovaná tvrdila, že podmienky v čase uzavretia zmluvy a v čase, kedy sa malo pristúpiť k jej realizácii, ako aj v súdnom konaní, sú zásadne odlišné. Žalovaná tvrdila, že v čase od decembra 2014 (zmena štatutárneho zástupcu žalovaného a obecného zastupiteľstva) mala tú informáciu, že na nehnuteľnostiach žalobcu, ktoré mali byť predmetom zámeny, sa nachádza cesta vo vlastníctve žalovaného, pričom z uvedeného vychádzala pri svojej prvotnej odpovedi na žiadosť podľa infozákona v januári 2015 (č.l.72), pričom pri formulácii odpovede vychádzal žalovaný z č.l. 85 územného plánu, resp. aj následná odpoveď č.l. 82. Uvedené skutočnosti preukazujú pravdivosť tvrdenia žalovaného o pohnutkách, ktorého viedli k uzavretiu zmluvy o budúcej zmluve so žalobcom. Rovnako uvedené preukazujú aj svedecké výpovede vypočutých svedkov,

kde svedkovia, ktorí boli členmi zastupiteľstva v zásade potvrdili skutočnosti tvrdené žalovaným. T.j. žalovaný pri uzatváraní zmluvy bol vedený tým, že chcel vyriešiť majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov pod miestnymi komunikáciami, ktoré boli vo vlastníctve žalobcu, avšak až dodatočne zistil, že uvedené predpoklady, ktorými sa riadil pri uzatváraní zmluvy, neboli pravdivé. Súd súčasne dospel k záveru, že žalovaný tak ako tvrdil, nemal k dispozícii dokumentáciu prípadu (predchádzajúceho sporu), kde sa riešila náhrada za užívanie majetku žalobcu žalovaným, a kde bola už riešená otázka, či cesta vo vlastníctve obce sa reálne nachádza na pozemkoch žalobcu, nakoľko mu uvedené doklady neodovzdal predchádzajúci štatutárny zástupca obce. Je zrejmé z obsahu vyjadrení žalovaného, že po výmene starostu nezostali v úrade doklady a dokumenty, ktoré by umožnili žalovanej posúdiť objektívne prípad. Uvedené nebolo priamo popreté žalobcom, keď tento síce poprel tvrdenia žalovaného o tom, že vedel ako právnická osoba o predchádzajúcom stave, ale súčasne na druhej strane priamo nepoprel skutočnosť tvrdenú bývalou starostkou o neodovzdaní agendy a dokumentácie. Súd takéto prípady, kedy štatutár obce koná bez potrebných podkladov, ktoré mu neodovzdal predchádzajúci štatutár, pomeril ku konaniu osoby, ktorá trpí amnéziou (či už krátkodobou, alebo dlhodobou), ktorá nepominie skôr, než má možnosť oboznámiť sa s predchádzajúcim stavom. Tu sa súd pristavil na dvoch rozporných tvrdeniach žalobcu, kedy tento uviedol, že z obsahu zápisnice vyhotovenej v konaní na Okresnom súde Piešťany je zrejmý názor súdu vo veci (predchádzajúcej), a to že cesta neleží na pozemkoch žalobcu (viď č.l.131), a teda je zrejmé, že od uvedeného momentu v zásade podľa predložených dokladov a posudkov - viď napr. ZP Ing. Bindera, už skôr žalobca vedel, že cesta na pozemkoch žalobcu sa v zásade nenachádza (len vo veľmi malej časti). K námietke žalobcu, že pri vypracovaní ZP Ing. Bindera, tento v stanovený čas nemohol byť na mieste, keďže nebol napojený na satelit, uvedené súd považoval za bezpredmetné vo vzťahu k posudku, ktorý je v súčasnosti zhodný s vyhotovenými ortofoto mapami (viď č.l.110-113, č.l.63-64, č.l.51-52, č.l.40-45), t.j. k faktickému stavu veci, ktorý zodpovedá tomu, že na pozemkoch žalobcu sa reálne nenachádza cesta vo vlastníctve žalovaného, čo však nebránilo žalobcovi v realizácii kroku, kedy dopytoval žalovaného podľa info zákona o odpoveď, ktorá mu musela byť zrejmá, pričom mu však prišla odpoveď, ktorá bola úplne rozdielna oproti stavu konania vedeného na Okresnom súde Piešťany. Súd nenašiel žiadne rozumné vysvetlenie, prečo dopytovať nové vedenie obce o informáciu o stave, ktorý mu z vykonaného dokazovania musí byť zrejmý. Jedine ten, že chcem vedieť, ako môžem zachrániť situáciu vo fakticky prehratom súdnom spore a následne využiť uvedenú situáciu vo svoj prospech. Z odpovede žalovaného z januára 2015 muselo byť žalobcovi zrejmé, že žalovaný nemá žiadne vedomosti a skutočnom stave, a preto podľa názoru súdu pristúpil k späťvzatiu žaloby na Okresnom súde Piešťany, vidiac šancu na vyriešenie vzniknutého problému inak. Žalobca síce tvrdil, že žalovaný o faktickej skutkovej situácii vedel, avšak potom neďáva jeho výzva zo dňa 29.12.2014 praktický význam, keď si bol vedomý stavu v súdnom konaní po posúdení veci súdom. Súčasne posúdenie takéhoto skutkového stavu, aký nastal v konaní na Okresnom súde Piešťany, nie je jednoduché (v konaní sa zisťoval stav 7 rokov viacerými posudkami), a preto pochopenie uvedeného stavu novozvoleným štatutárnym zástupcom obce (aj poslancami) nemusí byť jednoduché, ba priam nemožné, a to aj pri naštudovaní kompletného spisového materiálu, aj s prípadným vysvetlením (možno aj opakovaným). Ak žalovaný mal len určitú sumu poznatkov a bol pod dojmom žiadosti žalobcu a vlastného zisteného stavu bez vedomostí skutočného stavu, kedy tento konal v dobrej viere usporiadať vzťahy, tak uvedenú vzniknutú situáciu súd posúdil súčasne ako rozpornú s dobrými mravmi, keď jedna strana konala tak, že prakticky využila zmenu vo vedení obce (dočasnú amnéziu) a vyrokovala si podmienky, ktoré predstavovali pre ňu maximálne výhodné riešenie, ktoré by za reálnych okolností nemohla dosiahnuť. Súd takéto konanie posúdil, ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné pre rozpor s § 39 OZ, t.j. aj keby bolo dospené k záveru, že zmluva o budúcej zmluve je platná, tak by súd posúdil spôsob uzavretia zmluvy ako konanie rozporné s dobrými mravmi. Súd vychádzal z toho, že zmluva bola pripravená žalobcom (hoc odsúhlasená zastupiteľstvom v nevedomosti), bez znalosti veci, za stavu vyvolaného žalobcom, ktorý on inicioval písomným dopytom žalovaného z decembra 2014 tesne po výmene štatutárneho orgánu. Súd by teda uvedenú zmluvu o budúcej zmluve posúdil ako neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 OZ a žaloba by bola zamietnutá aj z týchto dôvodov.

8. Odhliadnuc od uvedeného, aj keby súd neposúdil zmluvu ako neplatnú pre jej neurčitosť a nemožnosť splnenia odkladacej podmienky, resp. pre neplatnosť v rozpore s dobrými mravmi, tak mal súd prvej inštancie za to, že vo vzťahu k otázke podmienok uzavretia zmluvy, možno tieto vyhodnotiť tak, že nemožno spravodlivo požadovať od žalovaného, aby uzavrel zmluvu o budúcej zmluve v podobe kúpnej zmluvy, keď vo svojej podstate mal súd z kontraktčného procesu preukázané, že stav za ktorého boli zmluvy o budúch zmluvách uzatvárané sa tak zásadne zmenil, že nemožno spravodlivo žiadať od

žalovaného, aby zmluvu uzavrel, keďže pri uzatváraní zmluvy jednoznačne vychádzal z toho, že na pozemkoch žalobcu sa nachádza cesta vo vlastníctve žalovaného (preukázané tvrdeniami žalovaného, výsluchom svedkov, ako aj štatutárneho zástupcu, resp. aj predloženými obsahom listín, z ktorých jednoznačne plynie presvedčenie žalovaného o stave v čase uzatvárania zmluvy), pričom žalovaný chcel usporiadať vzťahy v súlade so zásadou superficies solo cedit. Uvedené zistenia nemôže zmeniť ani skutočnosť, že žalovaný mohol požiadať o prístup na službu s ortofoto mapami už skôr (január 2015, viď napr. č.l. 138-139), keďže bolo preukázané, že vychádzal z úplne iných predpokladov, ktoré boli dané v uvedenom čase jemu dostupnými podkladmi v podobe územného plánu, pričom vychádzal zo žiadosti podľa infozákona od žalobcu. Až neskôr žalovaný zistil (viď č.l. 12 vyjadrenie žalovaného zo dňa 12.9.2017), že reálna situácia je iná. Vychádzajúc zo skutočnosti, ktorá sa podstatne zmenila (že cesta neleží na pozemkoch žalobcu), t.j. po zistení toho, že skutočný stav nezodpovedá stavu zakreslenému v katastri nehnuteľností (resp. vedenému na liste vlastníctva), vyvolaného dojemom a vnemami zo strany žalobcu, a teda že údaje v katastri nehnuteľností evidované podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z.z. nezodpovedajú skutočnosti, nemožno od neho spravodlivo požadovať (§ 50a ods. 3 OZ), aby uzavrel požadovanú kúpnu zmluvu. Dôvody, ktoré viedli k posúdeniu uzatvorenia zmluvy ako rozporného s dobrými mravmi sú vo svojej podstate aj dôvodmi na posúdenie toho, že nemožno spravodlivo požadovať od žalovaného, aby uzavrel uvedenú zmluvu. Vzhľadom na uvedené v ods. 30, 31 a 32 súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Súd prvej inštancie nevykonal ďalšie dokazovanie, nakoľko sporové strany na ňom netrvali a súčasne mal súd za to, že nebolo ho potrebné vykonať, ako napr. výsluch bývalej starostky, ktorá reálne vyjadrila všetky závery v podaniach doručených súdu, resp. je zrejmý z ňou odoslaných listín. Súd osobitne nerozoberal ani výpisy z listov vlastníctva, z ktorých je zrejmé, že občania obce sú vlastníkami pozemkov pod cestou. Osobitne súd nevyhodnocoval ani dôkazy, ktoré pre posúdenie veci samej nemali vplyv, resp. boli predložené a skutkové tvrdenia k nim boli vykonané v záverečnej reči.

10. S poukazom na procesné ust. § 149, § 153 ods. 1, 2, 3 CSP súd prvej inštancie konštatoval, že skutkové tvrdenia ohľadne existencie kanalizácie, plynovodu, vodovodu, odvodňovacieho kanálu a z toho plynúcich dôvodov na uzavretie zmluvy o budúcej zmluve, súd v konaní nezohľadnil, lebo boli uplatnené neskoro, keďže žalobca ich uplatnil v záverečnej reči po výsluchu svedkov, štatutárneho zástupcu žalovaného, a teda bol ako prostriedok procesného útoku uplatnený neskoro, na ktorý protistrana nemohla reagovať a riešenie uvedeného by si vyžadovalo ďalšie pojednávania (výsluchy), pričom tak zásadná vec mala byť uvedená už reakciou na prvotné vyjadrenie žalovaného. Súčasne súd vychádzal z preukázaného stavu viď ods. 30-32. Ďalej skutočnosť, že čiastočne komunikácia leží na pozemkoch žalobcu nebola sporná, avšak sporné boli dôvody na uzavretie zmluvy, že cesta leží na pozemkoch žalobcu v podstatnom rozsahu. Súd teda na základe uvedeného neprihliadol na uvedené skutkové tvrdenia ako uplatnené neskoro a súčasne aj ako nedôvodné, lebo obrana žalovaného spočívala na iných dôvodoch a osobitne nerozoberal ani dôkazy viažuce sa k uvedeným tvrdeniam.

11. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že na ich náhradu má nárok žalovaný ako účastník plne úspešný v konaní, a preto zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania v rozsahu 100%. O náhrade trov konania v prospech žalobcu za zmarené pojednávanie dňa 21.2.2019 žalovaným súd rozhodne samostatným uznesením.

12. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu pri uplatnení odvolacích dôvodov, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

13. Odvolateľ vyslovil nesúhlas s názorom okresného súdu, že zmluva o budúcej zmluve dohodnutá v čl. IV ods. 1 bola dohodnutá neplatne, nakoľko je nedostatočne určitá. Toto ustanovenie bolo do zmluvy zapracované na základe výslovnej požiadavky žalovaného odôvodnenej tým, že pozemky uvedené v čl. II ods. 2 zmluvy boli zaťažené záložným právom v prospech banky a pre prípad, že v dohodnutej lehote t.j. 30.6.2017 predmetné záložné právo nezanikne, má žalovaný právo zameniť so žalobcom iné porovnateľné pozemky. Z uvedených dôvodov nie je možné ust. § 37 ods. 1 OZ aplikovať. Z rovnakých dôvodov namietal aj analógiu s citovaným rozhodnutím NS SR sp. zn. 1Cdo 109/2004. Zároveň odvolateľ

nesúhlasil s názorom súdu, že neplatnosť čl. IV ods. 1 zmluvy spôsobuje neplatnosť čl. IV ods. 2 zmluvy, ktoré predstavuje ďalšiu alternatívu vyporiadania vzťahov medzi zmluvnými stranami, ktorá nastupuje v prípade, že nebude splnená iná podmienka predpokladaná zmluvou. To, že niektorá z týchto podmienok nebola realizovaná, resp. dostatočne určitá, nespôsobuje neplatnosť ďalšej alternatívy dohodnutej zmluvnými stranami, ktorá bola a je realizovateľná. Z uvedených dôvodov nesúhlasí s argumentáciou súdu, že ods. 2 čl. IV má byť viazaný na splnenie podmienky uvedenej v ods. 1 čl. IV. Naopak ods. 2 predpokladá nesplnenie tejto podmienky a preto táto údajná nesplniteľnosť, resp. neurčitost' nemôže spôsobovať nemožnosť plnenia alebo dokonca neplatnosť čl. IV ods. 2 zmluvy.

14. Tvrdenie žalovaného, že pri uzatváraní zmluvy nemal k dispozícii dokumentáciu prípadu, považuje za účelové a absolútne sa nezakladajúce na pravde. Žalobca aj žalovaný mali v čase celého procesu uzatvárania zmluvy k dispozícii rovnaké podklady a informácie. Navyše žalovaného v predmetnom súdnom konaní zastupoval rovnaký právny zástupca ako v tomto konaní. Preto argumentácia žalovaného, s ktorou sa súd v plnom rozsahu stotožnil, je absolútne neakceptovateľná. Argumentáciu súdu prvej inštancie, že konanie starostky obce po nástupe do jej funkcie prirovnáva ku konaniu osoby, ktorá trpí amnéziou po úraze, považuje za bezprecedentnú. Rovnako považuje za absurdné, že z údajnej neinformovanosti starostky o prebiehajúcom súdnom spore so žalobcom a právnym stave pozemkov súd viní, žalobcu, ktorý o týchto skutočnostiach nedostatočným spôsobom informoval žalovaného a tento omyl mal využiť vo svoj prospech za účelom získania výhodnejších podmienok, na ktoré by žalovaný inak nepristúpil. V tejto súvislosti poukázal na objektívne skutočnosti, že žalobca podal späťvzatie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe požiadavky starostky obce ako jednej z podmienok obce k uzavretiu predmetnej zmluvy, že k uzavretiu zmluvy došlo po rokovaniach trvajúcich cca 6 mesiacov a následnom schválení obecným zastupiteľstvom, že od uzavretia zmluvy až po zaslanie výzvy žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy, žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal neplatnosť zmluvy, že účelovosť tvrdení žalovaného bola preukázaná tým, že jeho tvrdenia, že zmluva je neplatná aj z dôvodu, že nebola nikým zverejnená na webovej stránke obce, sa ukázali ako nepravdivé, čo preukázal žalobca.

15. K dôvodu zamietnutia žaloby, že súd mal za preukázané, že stav, za ktorého boli zmluvy o budúcich zmluvách uzatvárané sa tak zásadne zmenil, že nemožno spravodlivo žiadať od žalovaného, aby zmluvu uzavrel, keďže pri uzatváraní zmluvy vychádzal z toho, že na dotknutých pozemkoch sa nachádza cesta vo vlastníctve žalovaného, považoval za neobjektívny a tendenčný. Obe sporové strany mali vedomosť o tom, že ani vypracovanými geometrickými plánmi nebolo jednoznačne určené v akom rozsahu komunikácia a inžinierske siete zasahujú do pozemkov žalobcu. Bolo však a dodnes je nesporné, že dva mosty sa celé nachádzajú na pozemkoch žalobcu. Z tohto hľadiska je právne irelevantné v akom rozsahu sa komunikácie nachádzajú na pozemkoch žalobcu.

16. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozsudku uvádza, že označené skutkové tvrdenia žalobcu nezohľadnil, lebo boli uplatnené neskoro až v záverečnej reči, ani s týmto odvolateľ nemôže súhlasiť. Súd mal vedomosť a v súdnom spise sa nachádza viacero listinných dôkazov zo súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Piešťany, z ktorých vyplývajú vyššie uvedené skutočnosti. Jedná sa najmä o uznesenie Okresného súdu Piešťany na pojednávaní dňa 10.6.2014, ktorým bol žalovaný zaviazaný predložiť všetky stavebné a kolaudačné rozhodnutia týkajúce a inžinierskych sietí, ktoré obec vybuďovala na parcelách vo vlastníctve žalobcu, ako aj list obce zo dňa 11.9.2007 adresovaný právnomu zástupcovi žalobcu, v ktorom sa uvádza, že obec nemá vedomosť, že by túto parcelu využívala a na že na časti parcely č. 141 sa nachádza miestna komunikácia (kópiu listu pripojil k odvolaniu).

17. V závere odvolania žalobca uviedol, že žalovaný ako obec nie je takou zmluvnou stranou, resp. účastníkom konania, ktorý by mal požívať ochranu slabšej strany. Vzhľadom na okolnosti, za akých nová starostka preberala úrad, aká bola miera jej informovanosti, alebo aký bol jej zdravotný stav nie je namieste. Takýto postup súdu zasahuje do práv žalobcu ako zmluvnej strany, aj ako strany sporu. V konaní bolo preukázané, že predmetný súdny spis preberala starostka od advokáta, ktorý obec zastupoval a nie od predchádzajúceho starostu a zdravotné problémy starostky nastali dňa 1.3.2017, t.j. 20 mesiacov po uzavretí zmluvy.

18. Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu predložil písomné vyjadrenie, ktorým žiadal, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny a zákonný. Trvá na tom, že neplatnosť čl. IV. ods. 1 zmluvy spôsobuje neplatnosť čl. IV ods. 2 zmluvy. Má za to, že ak je neplatná jedna alternatíva, tak neplatnosť tejto alternatívy... (veta nie je dokončená). Vzhľadom však na ust. § 50a ods. 3 OZ sa zmenili okolnosti, za ktorých bola zmluva uzatvorená. Bolo preukázané, že v čase uzatvorenia zmluvy bol predpoklad, že na sporných pozemkoch vo vlastníctve žalobcu sa nikdy nenachádzala cesta a preto žalovaný nemá záujem uzatvoriť zámennú, ani inú zmluvu, nakoľko predmetné sporné pozemky žalobcu neužíva. Zároveň žalovaný namietal, že došlo k márnemu uplynutiu lehoty na podanie žaloby o nahradenie prejavu vôle uzatvoriť zámennú zmluvu na podklade zmluvy o budúcej zmluve, nakoľko táto márne uplynula 30.6.2018. Je síce pravdou, že predmetné uznesenie má ustanovenie o kúpnej cene vo výške 15,- Eur/m², ale je nevykonateľné, nakoľko chýba špecifikácia predmetu zmluvy a rovnako znenie predmetnej zmluvy. Je rovnako nevykonateľné. Žalovaný tiež uviedol, že starosta navonok prejavuje vôľu obce voči tretím osobám, a to aj vôľu vytvorenú rozhodnutím obecného zastupiteľstva. Je vecou obce, či prijatím uznesenia schválila uzavretie kúpnej zmluvy a následne ho potvrdila ďalším uznesením obecného zastupiteľstva. Vzhľadom k tomu, že uvedené sa neuskutočnilo, nakoľko existuje len zmluva o budúcej zámennej zmluve, ktorej uzatvorenia sa však žalobca nedomáha, je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Starosta totiž bez súhlasu obecného zastupiteľstva nemohol uzatvoriť predmetnú kúpnu zmluvu. Súdny spis pôvodne vedený na Okresnom súde Piešťany nepreberala bývalá starostka od právneho zástupcu, ale právny zástupca prenechal spis bývalému starostovi a či ten odovzdal riadne úrad aj s podkladmi, o tom právny zástupca nevie.

20. Žalobca využil oprávnenie vyjadriť sa aj k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu, v ktorom uviedol, že k bodu 1 sa nevie vyjadriť, pretože je neúplný. Naďalej trvá na stanovisku, že nedošlo k žiadnej zmene okolností, za ktorých bola zmluva uzavretá. Za zmätočné označil vyjadrenie žalovaného, že v doterajších podaniach žalovaného bolo preukázané, že v čase uzatvorenia zmluvy bol predpoklad, že na sporných pozemkoch sa nikdy nenachádzala cesta. Ak by toto tvrdenie žalovaného bolo pravdivé, nebol by žalovaný uzatvoril zmluvu o uzatvorení budúcej zámennej zmluvy. S tvrdením žalovaného, že došlo k márnemu uplynutiu lehoty na podanie žaloby o nahradenie prejavu vôle uzatvoriť zámennú zmluvu nesúhlasí, nakoľko žalobca pred uplynutím tejto lehoty dňa 27.11.2017 podal žalobu o nahradenie prejavu vôle uzatvoriť kúpnu zmluvu. Ako bolo preukázané, zmluva o uzatvorení budúcej zámennej zmluvy bola schválená uznesením obecného zastupiteľstva č. 91/2015 dňa 25.6.2015, bola odsúhlasená aj kúpna cena 15,- Eur na m² pozemku. Právny zástupca žalovaného sa snaží navodiť dojem, že starosta obec nebol oprávnený bez súhlasu obecného zastupiteľstva uzatvoriť kúpnu zmluvu, ktorú mu žalovaný predložil na podpis. Kúpna zmluva bola žalobcom vypracovaná v súlade s čl. IV ods. 2 zmluvy o uzatvorení budúcej zámennej zmluvy po márnom uplynutí lehoty na uzatvorenie zámennej zmluvy. V zmysle predmetnej zmluvy bol žalovaný povinný uzatvoriť kúpnu zmluvu a preto argumentácia, že starosta nemal na tento právny úkon mandát od obecného zastupiteľstva je nepravdivá a účelová. Tvrdenia ohľadne odovzdávania spisu týkajúceho sa súdneho konania na Okresnom súde Piešťany považuje z pohľadu tohto konania za právne irelevantné. Odovzdávanie spisu bolo internou záležitosťou advokáta a obce. Žalovaný v priebehu rokovaní o uzatvorení zmluvy, ani počas celého súdneho konania nenamietal, že v danom období nemal k dispozícii všetky potrebné podklady. Túto obranu žalovaného preto považuje za účelovú.

21. V závere žalobca poukázal na to, že rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko uzavretie zmluvy o uzatvorení zmluvy o budúcej zámennej zmluve bolo zo strany žalovaného podmienené tým, že žalobca vezme v celom rozsahu späť žalobu v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaného za užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu. Z vyššie uvedených dôvodov naďalej zotrváva na stanovisku, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

22. Ďalšie podania strany v odvolacom konaní do spisu nedoručili.

23. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie

dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

24. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným rozsahom a odvolacími dôvodmi uplatnenými žalobcom, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe zamietnutia žaloby o nahradenie prejavu vôle žalovaného v celom rozsahu.

25. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa aj jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od podstatných skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

26. Prioritne odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade bol naplnený obsah súdom prvej inštancie aplikovaného ust. § 50a ods. 3 OZ, podľa ktorého záväzok (uzavrieť zmluvu na základe uzavretej zmluvy o budúcej zmluve) zaniká, pokiaľ okolnosti, z ktorých účastníci pri vzniku záväzku vychádzali sa do tej miery zmenili, že nemožno spravodlivo požadovať, aby sa zmluva uzavrela. Záväzok uzavrieť budúcu zmluvu teda platí s výhradou nezmenených pomerov (klausula rebus sic stantibus). Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne vychádzal z preukázanej skutočnosti, že žalovaný ako obec uzavrela predmetnú zmluvu o budúcej zmluve na základe okolnosti, ktorú považovala v tom čase za pravdivú, že na dotknutých pozemkoch vo výlučnom vlastníctve žalobcu sa nachádza miestna komunikácia - cesta na prístup obyvateľov obce ku svojim nehnuteľnostiam, ako to potvrdzovali v tom čase žalovanému prístupné podklady. Účelom uzavretia predmetnej zmluvy zo strany žalovanej obce bolo riešiť situáciu, keď obec bez právneho dôvodu fakticky užíva pozemky žalobcu. Preukázaným v konaní tiež bolo, že po uzavretí predmetnej zmluvy žalovaná obec z novo jej sprístupnených digitálnych máp zistila, že na dotknutých pozemkoch žalobcu sa nenachádza cesta - miestna komunikácia a že žalovaný neužíval a neužíva týmto spôsobom pozemky žalobcu. Je pritom irelevantné, či to objektívne mohla zistiť skôr. Rovnako odvolací súd považuje za nerozhodné, či sa pod malou časťou týchto pozemkov nachádzajú inžinierske siete obce, príp. most, keďže tieto skutočnosti neboli okolnosťami, z ktorých zmluvné strany pri uzavieraní predmetnej zmluvy o budúcej zmluve vychádzali. Je teda nesporné, že bola naplnená hypotéza právnej normy cit. ust. § 50a ods. 3 OZ, že okolnosti, z ktorých účastníci pri vzniku záväzku vychádzali sa diametrálne zmenili. Vzhľadom na znenie citovaného ustanovenia, keď podľa zákona je rozhodujúce z čoho fakticky zmluvné strany vychádzali, súd prvej inštancie správne uzavrel, že nebolo rozhodujúce, či žalovaný mohol požiadať o prístup na službu s ortofoto mapami už skôr. Zároveň odvolací súd zhodne s prvoinštančným je tiež toho názoru, že v danom prípade došlo k takej podstatnej zmene pôvodných skutkových okolností tým, že domnelý dôvod pre zámenu či odkúpenie predmetných nehnuteľností od žalobcu žalovaným, a to existencia obecnej cesty (nie inžinierskych sietí, kanálu, či mosta) na pozemkoch žalovaného, vôbec neexistoval, že nemožno spravodlivo požadovať, aby sa predmetná zmluva medzi zmluvnými stranami uzavrela. Keďže tak boli naplnené podmienky cit. ust. § 50a ods. 3 Občianskeho zákonníka, záväzok uzavrieť hocktorú z predmetných zámenných či kúpnu zmluvu, zanikol. V podrobnostiach pritom odvolací súd odkazuje na odôvodnenie prvoinštančného rozsudku v ods. 32. v nadväznosti na ods. 30. a 31. V tejto súvislosti sa vzhľadom na námietku žalobcu v odvolaní žiada uviesť, že nebolo rozhodujúce, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy geometrickými plánmi nebolo jednoznačne určené v akom rozsahu komunikácia a inžinierske siete zasahujú do pozemkov žalobcu. Rozhodujúcim bolo, že primárnym a jediným dôvodom pre uzavretie predmetnej zmluvy bolo to, že obe zmluvné strany boli v domnení, že dotknuté pozemky žalobcu sú užívané ako verejná komunikácia, čo ale neskôr bolo vyvrátené.

27. Žalobca potom nemohol byť úspešný so svojou žalobou o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaného na kúpnej zmluve medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, žalobu preto súd prvej inštancie správne preskúmaným rozsudkom ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietol. Keďže už len uvedený dôvod sám osebe bez ďalšieho postačoval na zamietnutie žaloby v celom rozsahu, nebolo už potrebným, ani hospodárnym, aby sa súd zaoberal i ostatnými dôvodmi vedúcimi k rovnakému záveru (čl. 17 CSP).

28. Odhliadnuc od toho, odvolací súd sa plne stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie obsiahnutým v ods. 30. odôvodnenia preskúmaného rozsudku, keď súd vyslovil záver, že zmluva o budúcej zmluve dohodnutá v čl. IV ods. 1 bola dohodnutá neplatne (§ 37 ods. 1 OZ), nakoľko nie je dostatočne určitá, keďže nie je zrejmé aké konkrétne pozemky žalovaného majú byť zamenené. Podstatnou náležitosťou zámennej zmluvy ako formy kúpnej zmluvy je určenie predmetu kúpy, resp. zámeny, bez ktorého essentialia negotii zmluva nemôže vzniknúť (§ 588 a § 611 OZ). V tejto súvislosti je potom úplne irelevantné tvrdenie žalobcu, ktorý poukazuje na dôvody resp. motív takéhoto dojednania (že pozemky uvedené v čl. II ods. 2 boli zaťažené záložným právom a pre prípad, že v dohodnutej lehote by záložné právo nezaniklo, mal mať žalovaný právo zameniť so žalobcom iné porovnateľné pozemky), keďže to nič nemení na absolútnej neplatnosti predmetného dojednania v dôsledku neurčitosti vymedzenia podstatnej náležitosti zmluvy.

29. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že keďže záväzok žalovaného uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod pozemkov žalobcu na žalovaného za kúpnu cenu 15,- Eur za m², je výslovne viazaný na predchádzajúce dojednanie v čl. IV ods. 1, ktoré je v zmysle vyššie uvedeného absolútne neplatným a povinnosť uzavrieť zmluvu podľa čl. IV ods. 2 je tak viazaná na splnenie podmienky, že žalovaný si nesplní povinnosť podľa čl. IV ods. 1, ktoré dojednanie je absolútne neplatné a nemôže byť splnené, potom nadväzné dojednanie čl. IV ods. 2, ktoré závisí od splnenia nemožnej podmienky, je takisto potrebné považovať za neplatné. Aj z uvedených dôvodov preto žaloba musela byť zamietnutá.

30. Ako bolo uvedené vyššie, základnou okolnosťou, z ktorej účastníci pri uzatváraní predmetného záväzku vychádzali bolo, že pozemky vo vlastníctve žalobcu sú využívané ako verejná miestna komunikácia obyvateľmi obce - žalovaného a snaha o vyriešenie tohto stavu. Táto podstatná okolnosť sa dodatočne po uzavretí predmetnej zmluvy tak podstatne zmenila, že nebolo možné spravodlivo požadovať od žalovaného, aby predmetnú zmluvu uzavrel a preto záväzok ako bolo uvedené vyššie v zmysle § 50a ods. 3 OZ zanikol. Takouto okolnosťou ale podľa výsledkov vykonaného dokazovania nebolo to, že by sa pod pozemkami vo vlastníctve žalobcu mali nachádzať inžinierske siete žalovaného (kanalizácia, plynovod, vodovod, odvodňovací kanál), či most. Táto okolnosť preto vo vzťahu k predmetu konania bola irelevantnou. Navyiac súd prvej inštancie s použitím ust. § 149, § 153 ods. 1, 2, 3 CSP správne uzavrel, že v danom prípade tieto tvrdenia žalobcu uplatnené až v záverečnej reči, neboli ako prostriedok procesného útoku uplatnené včas a preto súd prvej inštancie správne na ne neprihliadol, ako to odôvodňuje v odseku 39. preskúmaného rozsudku. Nie je pritom rozhodujúce, ako na to poukazuje odvolateľ, že tieto skutočnosti mali vyplývať z listinných dôkazov obsiahnutých v spise, v zmysle § 149 CSP rozhodujúce je, či tieto skutkové tvrdenia žalobca v konaní použil a včas, čo sa nestalo.

31. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú

ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie potom odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch vecne správny, včítane správneho a odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

33. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

34. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a preto podľa citovaného ustanovenia žalovanému vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).